

עמ:

עין משפט
גר מצותה

לֹא אֶתְּ מִי כִדּוֹ מֵהֶלֶל
מִכִּדּוֹ הֵלֵל יִסְמַע עֲשֵׂן
כִּסֵּי טוֹשֵׁיפִי חִיַּת קִי רֵכֶּ
סִפִּי נָח:

דבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה דחם כחן וי"ל
דס"ל דלדס תקנה דבר
שליב"ל ולחבר מועלין בהו.

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

ואי בשדה ואינן אפאי מזהין. הא כ"ע מודו דמכר אינן מכר פירומי דצבור וסובר דלאי הוה פלוגמא אס מכר מה שנכנסו לראש לקמן: **אבל** בשדה ואינן ר"ה מועלין בו ובמה שנכנסו. הוה מ"י לממזר ד"ה מועלין בו ולא כמה שנכנסו למ"ד ד"ה מעילה בגידולין ומיהו הא לא מלי

ואי בשדה ואילן אמאי מחלוקת בבור ושובך דברי הכל מועילין בה ושובך בריקנין במאי פליגי בריקנין פליגי ורבנן דתנא קמא א אין אדם מקנה דבר בריבי שמעון סבר כר' דבר שלא בא לעולם לרבי מאיר כגון פירות הני מי יימר דאתא א במים הבאין דרך הצד שובכו לשובך אמר רבא כגון שהקדיש בריבי שמעון סבר לה גבוה מרין הדיוט מה בירא זבנין לך מיא גבוה בירא אקדיש מ סבר אין דנין דין גג הדיוט לא והתנן "מבכר רבא מתנן" יחידאה הוה מבכר מימיו ר' נתן אומ

על יבמתו (ס' דף טו.) ולאחר שימות בעליך ואחריך בנוסף
ושיחלוך לך יבמך למות חליה קודמת למות יבוס א"י בחולות ולא
במתיבתת וקשה דלמר בפ' אע"פ (מסכת דף טז:) המומר ר"מ אומר
הקדש ומפרש בגמ' קדוש לאתר קלמך דלמר ר"מ מקדש
הקדש שלא כל לעולם אע"פ לא עבד דלח שמותו ר"מ קודם
הבעל ולא אפשר לאוקומי בנוספת שהרי עושה מלאכה דמנן הרי
הוא עושה ואוכלת וי"ל כהנהו חקקה וה"ר אליעזר מפלי"א אומר
לדיון שהקדש בעולם אלא שחלו לקנין כמו כל הקדש כמו
עבדי דלח ויומר דקדוש אע"פ שאינו עבד ולא עבד דלח שמות
ההשאה קודם מ"מ כיון שהמומר מיהו עבד דלח חשוב הוא כאלו
בעולם כבר ואם היה בעולם לא היו צעיקן שיהא זה עבד דלח
ששמותו הוא לפני הבעל וא"ל ווא דפריין הכא מי ימר דלח
לא צעיק דעבד דלח דבר שישנו בעולם והימין הן בעולם וי"ל
הוא לא חשיב בעולם כיון דלחיתו קמן עוד וי"ל דפירית דקל וכולהו
דליכא דכו אלא מי ימר אחד חשיב עבד דלח ובפירק המפקיד
דמ"ד דף ג:) (סו) חשיב ככל עבד דלח משום דליכא טובא מי
בגמ' דלמר התם מי ימר דמינננא ואח"ל דמינננא מי ימר דמשמח
ואח"ל דמשמח בגמ' דלמא מודה ומיננא אכל קשה מהך
ההכא אע"ג דליכא אלא חד מי ימר לא חשיב ליוני שובך ולמי
הבור עבדי דלח ומיהו כללוי הכי קשיא לר"י אמת לא חשיב להו
עבדי דלח כמו פירוש דמ"ד שהרי אורחא דמיתא הוא שמתמלא
עבדי דלח וייתן קו הבור מתמלא מים שהשמים דמיתאן שלא יז שמים
בבבל א"י אלא מי בשמים ועוד קשה דמשמע אי הוו עבדי דלח הוה
ימננא ליה אמת תקשי ליה היך הוהו והיוני קדושים אפי' אדם
ומקדש דבר שכל בל לעולם שהרי מנח ויבוס אל הקדש אינם קדושים
אלא מר להקדש דפרשיות לעול וזכר מה שחזקנו נמי אינו

קדושים דהיאך יוכל להקדיש דבר שלעולם לא יבא ברשותו ולא יזכה
אלא יצואו לעולם לרשותו ואחרי מועלין כמה שבחין והלא אין כח
שבונו לשוב שזכה בכן מחלה לפיכך כי כח בירו להקדיש ורשע
שהקדיש לזר ושוב נע מנה שיש לו כח בבור ושוב לזכות
במימה להשיא' דהיאך יוכל להקדיש הקדש גמור שמעלו בכן והלא
גזל אלא מפני דרכי שלום ואומר רבינו יצחק דבבאים ואפסחים
דבר ש"א בא א"ע"א. מימה דלא חשיב רבי אפרון דרבי שמעון
דכורו כולו כסירה אלא חדס מקנה להשג"ל ופירך נמי הדם וליח
ומהנה פריך מרבי יהודה השא' משום הדחכ' באומה ברייתא
בין יעקב ומסתמא ר' אליעזר בן יעקב מר"ע רבו שמיא ליה דאמר

ואי כשדה ואילן. פליגי לעיל גבי הקדישן וריקון והיה כסיפא אחרי מחליף כ"ש הוא דמועילן כמה שמתוכן דליפת תרמי גידולי הקדש וגם הקדיש הכל ביחד דלא גרע ומתוכן (ו) אלא אי צבור וסוכן מוקמת לה איפת טעם מחליפתה במלואן וריקון כדמפרש לקמן אבל כשדה ואילן ליכא למימנ

טעמא אומא מחליף: ה"ג אלץ
אמר רבנא מחלוקת כו'. מחלוקת
דמלחין וריקנין צבור ושוקן כדמפרש
והילול אלץ בשדה ואלץ בן זלזלן
בין וריקנין דכרי הכל מועילין
ובמה שמוכרן כריי וייס דעמיקו
עמו: פלוגתא דרמ' ורבנן. גבי
האומר לנפש הירא את מחלוקת
ע"מ(ה) שאמרינן ע"מ(ה) שמחלוקת
בהרבה מקומות: אימור דשמש
ליה לית כגון פירות דקל. שהמכר
פירות דקל לחבירו אע"פ שעדיין
לא נצא לעולם אלא יכול לחזור בו
משינואו לעולם דהא ודאי עבידי
לדחוי דמוציא דע"מ שאמרינן דשמש
לאיגרוי וכי האי גוונא נמי מפרשנא
לע"מ שמשאמר ע"מ שמשאמר
כו' שהצטוו רבו לשחררו. ומיהו
ר"מ לא איירי בפירות דקל אלץ רב
הוא דקאי כווימיה במסכת פיתום
ב"ה האשע דק(ג) דלמר רב
נחמן רב יצחק רב הונא כרב ורב
כריי ינאי ורבי ינאי כריי חייא ורבי
חייא כר"מ וכוונא כרייהו להו אדם
מקנה דבר שלא לא לעולם רב הונא
מאי הוה איצטמר המוכר פירות

דקל לחצורו אומר רב הונא עד שלא באו לעולם יכול לחזור בו משבחו
לעולם אינו יכול לחזור בו: הני מי ימר דאס. אס לא ביא מיס
וישפון לתוך הבור או ביא יוסי לשפון: בשלם דרך חצורו. השבור
עושי במקום מדרון ממילא אמו לצור: דרך שוכנו. הספון לה
דלמי עבדי דאמו יוסי הטולדים לשפון ירקן א. ודוקא שוכני אכל
שוקן של אחרים יבולין הן לעבד שלא יצואו ללאן א. וולא דמי לשפיר
דקל בשם רבינו זקי מ"ב: סבר לה כצוה. בשליה המוכר את
הבית ונשיל גמ'. דלמך המקדיש את השדה לא הקדיש אלא חרוב המוכר כר'
ומפרש שם. ונשיל ע' (על ע' א) כספרא א' בשין רעה מקדיש דעין ק' גבוח מדין
הדיוט כו' והלכך ב' היכי הדיוט המוכר צור סתם לא מכר את
מימיו דמס' בסמוך ודלא כממני' דלמך מכר צור מכר מימיו אף
ק' גבוח כו' ומיאו היאם דאין צו מיס בשעת הקדש קדשי הים
בהאין לאמר כמאן דלדס מקנה דבר שלא כל לעולם ודמיה א' אכא
להקדיש בדברך וזה וזה ב' עדיין ליכא למימר עין רעה אכל
כשהבור מלא מיס והמים והבור שלו הן והוא הקדיש הבור איכא
למימר דהמים שיר נלצמו ורבעו דלמיני עליה סבירא להו דבעין
יפה מקדיש א' גמי סבירא להו כרבי נתן דלמך מכר צור מכר
מימיו ולא ברע הקדש מדמיו: ממני יחידה היא. רבי נתן קאמר
לה אכל רצנן פליגי עליה. מיאו הלכתא כממני' כדאמר ביצמות
ודף גמ': דסתם כממני' ומתלוקא בצרייתא הלכה כסתם דממני'
ואע"פ דקאמר יחידה היא ללא למימר צנן סבירא לן כוויחא אלא
לחשומעין דרבי אלעזר דרבי ששעון סבירא ליה כרצנן אכל
כשאמורא אומר דבר מדעמו לפסוק הלכתא היתר או איסור או דין
ותקש' ליה מממני' ומשע' יחידה היא לא סבירא לן כי היא שונה
דלאמורא סמכין וכמ' דלאמורא לית הלכתא כממני' דמי:

לעולם ונראה לר"י דה"פ מי יימר דלמו לרשמו שזכה בן דודאי
להקדישן כיון שלא באו לרשמו ומשני בבאין דרך חזרו לצור ודרך
א פירש דאי עבדי דלמו נחלא דמני להקדישן דמנינו לפיכך כגון
יס וציונים לנזרך הקדש: וי"נים הבאים דרך שובכו אשוכך.
ז וזכה בזה וזכה גמורה דק"ל אסתיקין (וענין דף נט) דלון כן
וזכין כן מהורה: ור"ב אליעזר סבר ב"רם דאמר א"ר סקנה
ז' האומר בקדושין (דף סג: וסג) דלמר אבי ר"א בן יעקב ור"מ
ב נמי רבי יהודה הנשיא ור"ע ומשני להו ונראה לרשב"א דדוקא
שהוכר ר"מ ומרבי עקיבא פריך משום שהיה רבו של רבי אליעזר
נמות: (דף נג.) רבי כר"מ ור"מ כרבי אליעזר [ב"ר] ור"א [ב"ר]: כרע:
הא

מסורת הש"ס

(א) ויבטחם וג. קדושין טז:
 עה: גיעין יג: מזב: ב"מ נח:
 לג: לקמן קס: קלא: קמא:
 קמא: (ב) רש"ל מ"ג (ג) ולעיל
 עה: (ד) וז"ל לאחר רש"ש,
 (ה) וז"ל ב"מ הב'.

הנהות הב"ח

(א) גם' מני אחר ליה בירא:
(ב) ישב"ם ד"ה ולי בשדה
כי דלא גרע מחובר אבל לי
בכור: (ג) ד"ה סכר וכי'
דמירא ליה כעין: (ד) תוס'
ד"ה אלכ וכי' ריקטין ראח"ב
נתמלאו:

מוסף רשמי

מכר בור. של מים מינרליים.
(בניין 1904)